

Proposta per atorgar el reconeixement de Filla Predilecta de Mallorca a Aurora Picornell Femenías

Aurora Picornell Femenías, també coneguda amb el malnom de "*la Pasionaria Mallorquina*", va néixer l'1 d'octubre de 1912 a Ciutat, al barri del Molinar, i va morir afusellada el 5 de gener de 1937, a Porreres.

Aurora Picornell és considerada una activista política, d'ideologia comunista i feminista, dels anys 30 a Mallorca i que, durant la II República, fou una de les principals dirigents del Partit Comunista a Mallorca. L'optimisme caracteritzava a Picornell i va ser una gran escriptora amb grans dots per a l'oratória. Va trencar els convencionalismes de l'edat i del gènere d'aquella època i ben aviat es va convertir en un símbol polític. A Mallorca, Aurora Picornell és l'exponent més clar del moviment d'incorporació a la política activa de dones joves, que es va produir a Espanya i a tot Europa a partir dels anys 30 del segle XX, ja que va iniciar el seu activisme polític i sindical de ben jove.

De família obrera i la sisena de set germans, era filla de Gabriel Picornell Serra, ebenista i militant del PSOE durant la primera dècada del segle XX, va impulsar l'Agrupació Comunista de Palma al 1920.

Gran part de la seva família varen patir les penúries del cop d'estat franquista. El seu pare i els seus germans Ignacio i Gabriel varen ser afusellats, mentre que el seu germà Juan va ser reclòs en un camp nazi i la seva germana Llibertat es va haver d'exiliar a França.

La seva etapa com a escriptora s'inicia poc després de començar la vida laboral, als catorze anys, sense cap formació acadèmica. El primer escrit conegut d'Aurora Picornell, als setze anys, és el pròleg, signat juntament amb Glòria Vilalta, de Barcelona, i Evangelina Càceres, de Granada, del llibre editat a Mallorca per la feminista i espiritualista granadina Margarida Leclerc Ferrers: *La dona, és superior a l'home?* (1928).

A l'edat de divuit anys, l'any 1931, va publicar el seu primer article en el diari comunista *Nostra Paraula* i, a partir d'aquest moment, varen ser freqüents els seus articles en la premsa política i sindical de l'època, sota el pseudònim de "Amanecer", articles que se centren, bàsicament, en les condicions de vida de les dones treballadores, com s'han d'organitzar en societats de defensa i sindicats, en la seva independència i llibertat, escrits que cerquen sempre la incorporació de la dona obrera i camperola a la lluita per la societat comunista. Al mateix any, va organitzar el sindicat de sastresses a Balears.

Entre el 1932 i 1933 es traslladà a València, des d'on va seguir escrivint i enviant els seus articles amb el pseudònim d'Amparo Pinós. Durant la seva estada a València, es va casar amb Heriberto Quiñones González, dirigent del Partit Comunista d'Espanya, amb el qual va tenir una filla al 1934. Picornell també va ser responsable del Secretariat de la Dona del Partit Comunista d'Espanya

A més, va ser la primera dona en militar al Partit Laic de Mallorca. Més tard, va ingressar en el Partit Comunista d'Espanya (PCE) i va ser una de les principals dirigents de la Federació Balear. Aurora Picornell recorria les localitats denunciant els qui abusaven dels treballadors mentre defensava l'emancipació de la dona.

Al 1934, torna a Balears, on va intensificar l'activitat política i sindicalista. A Menorca, va organitzar el Front Unit i va participar en la implantació del PCE. A Mallorca, organitzà el sector femení del Partit Comunista.

En esclatar la Guerra Civil a Mallorca, Picornell fou empresonada per vendre premsa comunista. Fruit d'aquest episodi, són els seus articles que tracten les condicions de vida dins la presó. Va ser detinguda a la Casa del Poble i empresonada en el penal de dones de Mallorca.

Des d'aquest moment i fins al cop d'estat de 18 de juliol de 1936, la seva activitat se centra en la lluita per l'amnistia als represaliats de l'Octubre Asturià, en la creació i direcció del Socors Roig Internacional, i la preparació del Front Popular per a les eleccions de febrer de 1936, activitat que compaginà amb l'edició de Nuestra Palabra.

Amb l'objectiu d'incorporar la dona a la lluita sindical i també política, centra la seva acció, en articles i mitings arreu de Mallorca. El 8 de març de 1936 organitzà el primer dia de la Dona Treballadora a Mallorca a la Casa del Poble de Palma, amb milers de persones i presidit exclusivament per dones, les dones del Front Popular, que acabava de guanyar les eleccions.

El darrer dels seus escrits és de 16 de juliol de 1936, amb el títol «Problemas femeninos. Ante el Congreso del Partido Comunista».

El 19 de juliol de 1936, fou detinguda i empresonada a la Presó Provincial de Palma, i el novembre traslladada a la presó de dones de Can Sales.

Durant la nit de reis del 1937, fou posada en presumpta llibertat, juntament amb les seves companyes costureres, Catalina Flaquer, les filles d'aquesta, Antonia i Maria Pasqual Flaquer, i Berlarmina Gómez Rodríguez, totes són conegudes a Mallorca com *Les Roges del Molinar*. Varen ser executades la nit del 5 al 6 de gener de 1936, a la Creu de Porreres. Aurora Picornell va ser brutalment assassinada a l'edat de 25 anys.

Aurora Picornell Femenías és un referent de l'activisme polític mallorquí dels anys 30, que va lluitar per l'emancipació de la dona i pels drets dels treballadors d'aquella època. Picornell va destacar per la seva obra escrita, per l'activisme polític i sindicalista, per la defensa del feminisme i per la participació política, fets que la varen convertir en un símbol del progressisme dels anys 30.

Tot i que la seva memòria va quedar proscrita durant la dictadura franquista, gràcies al treball de diversos autors, se n'ha pogut recuperar l'obra i la història convertint-la en un símbol actual per a gairebé totes les formacions polítiques.

El reconeixement a la figura d'Aurora Picornell suposa un homenatge a la lluita obrera feminista que liderà. El seu reconeixement ho és també al llegat democràtic que significa la seva figura.

Per tot això, proposam que s'atorgui la distinció de Filla Predilecta de l'illa de Mallorca a Aurora Picornell Femenías

Palma, 31 de març de 2017

Mercedes Garrido Rodríguez
Instructora de l'expedient

Proposta per atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or a la Universitat d'Estiu d'Estudis de Gènere de la UIB

La Universitat d'Estiu d'Estudis de Gènere es crea l'any 1997 a iniciativa de tres professores universitàries: Victòria Ferrer, Teresa Riera i Esperança Bosch, ben conscients del gran risc que suposava la seva proposta. Uns Estudis de Gènere, per a respondre a una necessitat en una societat desenvolupada com la nostra, que volia posar a l'abast de tothom les eines disponibles per treballar en favor d'una societat més justa i equitativa i, per tant, més democràtica.

Una activitat emmarcada en els cursos d'estiu de la UIB, finançada en un primer moment pel Consell de Mallorca i, des de l'any 1999, per l'Institut Balear de la Dona. La bona acollida del projecte va fer que aquesta activitat formativa es pogués oferir any rere any de forma gairebé ininterrompuda, perquè el 2011 va patir una aturada a causa de les dificultats de finançament vinculades a la crisi econòmica. El projecte, però, es va reprendre feliçment l'any 2015.

Les temàtiques que s'hi tracten, així com les persones que es conviden a exposar-hi els seus coneixements, s'escullen per l'interès social i la rellevància que tenen, sempre des d'un punt de vista feminista. En nombroses ocasions són gent de fora de la nostra comunitat, a fi d'enriquir més el debat i abastar un camp més ampli d'aportacions. Les classes magistrals es combinen amb tota una sèrie d'activitats com tallers, conferències, taules rodones i, en general, activitats més lúdiques. Aquesta ha estat, potser, una de les claus de l'èxit, es tracta de cursos que han tengut molt bona acollida, la qual cosa explica la seva continuïtat al llarg de quasi 20 anys. També ha estat d'especial importància la bona relació amb IB-Dona. Tot plegat, ha aconseguit crear una xarxa entre professorat i alumnat.

De les tres professores que varen donar l'empenta inicial, actualment continuen amb el projecte Victòria Ferrer i Esperança Bosch. L'equip que l'organitza està format per membres del Grup de Recerca d'Estudis de Gènere de la UIB, que es va donar d'alta en el catàleg de grups d'investigació de la universitat, en l'àrea de Ciències Socials, l'any 2001, vinculant-se de forma decidida al feminisme acadèmic.

Des de llavors, la tasca d'investigació s'ha desenvolupat al voltant d'uns eixos essencials per conèixer, comprendre i aportar respostes als conflictes derivats de la discriminació injusta per motius de sexe que hem patit i seguim patint les dones al llarg de la història. Les línies, entorn a les quals han girat les investigacions són:

L'anàlisi de la situació social de les dones.

Les conseqüències de la discriminació social de les dones i la violència de gènere.

L'impacte del gènere en diversos àmbits, com són la salut, el món laboral, l'educació o l'ús de les noves tecnologies.

Els resultats d'aquestes investigacions s'han vist materialitzats en publicacions d'articles en revistes científiques d'impacte, llibres, ponències en congressos, tant nacionals com internacionals, així la feina que han fet ha repercutit en un benefici social de gran valor. Perquè aquests resultats han estat transferits als àmbits de la docència reglada, no reglada, i a la societat en general.

El nucli de l'equip investigador està format per professores del Departament de Psicologia de la UIB, i ha anat integrant col·laboradores externes (professionals del dret, la medicina, etc.) i professorat d'altres departaments de la UIB (inclosos el Departament de Ciències Matemàtiques i Informàtica, el Departament d'Infermeria i Fisioteràpia, el Departament de Pedagogia Aplicada i Psicologia Evolutiva o el Departament de Dret Públic). Totes aquestes persones han col·laborat i segueixen fent-ho en tasques de recerca, de docència, de difusió i de transferència del coneixement.

També hem de destacar el reconeixement que l'Ajuntament de Palma va voler fer a la tasca de les professores Esperança Bosch i Victòria Ferrer, atorgant-los la Medalla d'Or de l'Ajuntament.

El Consell s'ha implicat de valent en el tema de la igualtat, i activitats com les que ha dut a terme la Universitat d'Estiu d'Estudis de Gènere són les que ens faciliten la nostra tasca dia a dia. I no m'equivoc si dic que és de justícia reconèixer tants d'anys de treball i d'implicació d'aquest equip de dones treballadores i valentes.

Per tot això, propòs que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or a la Universitat d'Estiu d'Estudis de Gènere de la UIB.

Palma, 30 de març de 2017

Aurora Ribot Lacosta
Instructora de l'expedient

Proposta per atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude de Mallorca en la categoria d'Or a Antoni Torrens i Gost

El farmacèutic, músic i dinamitzador cultural, Antoni Torrens i Gost és una figura cabdal de la recuperació de la cultura popular que, de vegades arrela, més que en cap altre lloc, en les festes. Es tracta d'un activista de primer ordre que ha fet la seva feina entre Barcelona i Mallorca, amb un interès molt marcat per la recuperació i la difusió de les manifestacions populars de la nostra terra.

Nascut a Sa Pobla, el 29 de gener del 1937, el 1963 es llicencià en farmàcia i al 1967 començà a exercir la professió. Fou al 1978 quan fundà la seva pròpia farmàcia a Sa Pobla.

La seva passió per la cultura popular fa que, des del retorn a l'illa després dels estudis, comenci a recopilar les cançons populars, les tonades de les feines del camp i els balls populars que havia escoltat quan era un infant. Emprengué, d'aquesta manera, una tasca de recuperació i dignificació de les manifestacions de la cultura popular de l'illa.

Entre aquestes manifestacions destaca, per la rellevància actual, la festa de Sant Antoni de Gràcia, que té lloc el darrer dissabte de gener al barri barcelonès des de l'any 1992, ara fa 25 anys. Per aquesta iniciativa, que situa just enmig de la ciutat comtal un trosset de la nostra illa, l'Ajuntament de Barcelona li va concedir la Medalla d'Or de la Ciutat amb la vocació de promocionar els vincles entre la ciutat i l'illa. De fet, des del 1997 és membre organitzador de les festes de la Mercè de Barcelona.

El seu activisme en l'àmbit cultural, tanmateix, esdevé incansable, posant en valor el nom de Mallorca i de les nostres manifestacions culturals i populars més enllà de les fronteres de les nostres illes. Mostres d'això són:

Les Trobades de Xeremiers i Luthiers des del 1994, al seu poble natal, fita cabdal per revitalitzar i promocionar els sons i les colles de xeremiers, aplegant en tots aquest anys, sonadors de totes les regions i països on es tradició el so del a xeremia.

El Tradicionari de les festes de la patrona del poble, Santa Margalida, que se celebren al juliol, espai d'intercanvi de les manifestacions culturals, musicals i artístiques de les diferents ciutats, regions i països de parla catalana.

Antoni Torrens i Gost ha estat, també, fundador de l'associació poblera Albopas de sa Pobla amb participació activa a les festes de Sant Antoni, i creant tot un imaginari festiu de bèsties de foc, colles de dimonis, correfocs, tamborers, caparrots d'estiu.

Antoni Torrens, actualment, és membre actiu al municipi de l'Obra Cultural Balear.

Cal destacar d'aquets darrers anys la seva tasca en l'àmbit social i solidari, sent el president i fundador, des de l'any 2008, de l'Associació Llar de la Memòria se Sa Pobla per ajudar el malalts d'Alzheimer i les seves famílies, que, amb una feina impagable, dona suport actualment a més de 40 famílies del poble i pobles veïns.

A més de la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona, entre les distincions que ha rebut, destaquen l'Escut d'Or de Sa Pobla, el nomenament com a Clamater a les Festes de Sant Antoni l'any 2009 i un etcètera de reconeixements a la seva trajectòria en diferents certàmens culturals de caire tradicional.

Antoni Torrens i Gost és d'aquells «homenots» al més pur estil de Josep Pla. Un home de poble i del POBLE i un home de PAÍS, amb totes les lletres i en majúscula. Un home que ha fet de l'amor a Mallorca i les seves tradicions el seu mode de viure i així ho manifesta sempre que és possible.

Per tot això, propòs que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or a Antoni Torrents i Gost.

Palma, 30 de març de 2017

Mercè Bujosa Estarellas
Portaveu del grup de consellers i conselleres de MÉS

Proposta per atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or a la Fundació Patronat Obrer

La concessió de la Medalla d'Honor i gratitud de l'illa de Mallorca, en la categoria d'Or a la Fundació Patronat Obrer de Sant Josep, té una doble vessant:

Per una part, suposa el reconeixement del Consell de la contribució i de l'importantíssim paper que juguen les entitats socials en el progrés de l'enriquiment i l'enfortiment de la nostra societat. I, per l'altra, suposa el molt merescut reconeixement a la trajectòria i a la feina que ha fet durant 110 anys aquesta entitat a favor de les persones amb més dificultats i necessitats de Palma contribuint, així a la construcció d'un societat més justa i solidària.

Des de la Fundació, promoguda pel jesuïta pare Guillem Vives amb la col·laboració d'un grup de preveres i de la Congregació de Seglars Catòlics (formada per antics alumnes del Col·legi de Monti-Sion), la formació i el lleure, dirigit als infants i als joves, apareixen com els dos pilars de la iniciativa que el pare Vives posava en funcionament l'any 1907, tot imitant les que havia conegut a altres ciutats.

Per aquells temps, a Palma hi havia altres iniciatives socials catòliques adreçades al món infantil i juvenil, però no n'hi havia cap que tingués com a principal objectiu treballar directament amb les joventuts obreres o amb joves d'origen popular. Des d'aquesta perspectiva, el Patronat pretenia omplir un buit a Palma. En aquest sentit, D. Agustín de la Serna, Governador civil reconeix que el Patronat «Es entidad que atiende de una manera constante a los fines porque fue creada, siendo uno de los más importantes la protección, defensa y desarrollo de los intereses de la clase obrera, para lo que tiene establecidas escuelas gratuitas para los niños pobres de esta ciudad que suelen concurrir a ellas en números de varios cientos, todos ellos, hijos de trabajadores, que de no ser por el Patronato Obrero, carecerían seguramente de la instrucción y educación que en aquellas escuelas se les da. Y para que conste me complazco consignarlo así. Palma 14 de febrero de 1912».

Des del primer moment, fins a dia d'avui, l'activitat del Patronat ha estat molt intensa i el nombre d'accions que s'hi fan són molt diverses i, encara que no totes hagin tengut el mateix èxit, cal destacar-ne les següents:

El dia 12 de maig de 1907 s'obren les portes del pati del Patronat perquè els infants de Palma puguin trobar un lloc d'acollida i d'oci a la vegada que puguin rebre bons consells educatius. Un any després d'aquests «recreos dominicales» es creà el «batalló infantil». Amb activitats i atraccions molt diverses: jocs d'ingeni, la festa de l'arbre, parterres per plantes i flors, patinatge, excursions.

L'abril de 1908 inicià la seva activitat el Cinematògraf i, el mateix any, s'obrí l'Escola Nocturna. El 1910 el bisbe Campins beneí l'escola diürna que, vuit anys després, havia comptabilitzat més de 4.000 alumnes.

També es creà una biblioteca, un museu popular, una càtedra de declamació i una agrupació teatral. S'impartien conferències de divulgació científica, es creà un «café de compañerismo» en el qual participaven importants personalitats de la ciutat.

També s'edità una revista El seglar Católico, que després es va dir Hoja local i, actualment, es diu Es Patronat, sempre ha estat un important mitjà per donar a conèixer les activitats del Patronat.

Pel que fa les activitats esportives, el 12 de febrer de 1911 es féu un gimnàs on es donaven classes de gimnàstica sueca i rítmica i quan s'hi va organitzar alguna exhibició va arribar a replegar més de 14.000 espectadors. També es va incentivar la pràctica del futbol, beisbol i bàsquet.

Perquè els alumnes de les escoles fossin atesos en totes les seves necessitats, es creà un menjador que, després, es va fer extensiu a les mares lactants, a altres infants i als obrers. A més, es repartia menjar per a dur-se'n a casa.

Un altra activitat digna de destacar va ser la creació de la Cooperativa de consum per a articles de primera necessitat, la construcció d'habitatges i la mutualitat d'estalvi.

Si abans hem dit que la formació i el lleure eren els dos pilars del Patronat, el tercer eix vertebrador varen ser els sindicats. L'any 1913 el Patronat ja comptava amb seccions obreres d'oficis diversos i, a poc a poc, varen sorgir sindicats específics: argenters, ferrers, picapedrers, cuiners... L'any 1918 es va legalitzar la primera Federació Obrera Catòlica de Mallorca i a partir d'ella es creà una borsa de treball i, fins i tot, es parlà de crear una agència de col·locació.

Totes aquestes activitats eren possibles per la bona organització, ben estructurada, a través de les seccions: secció excursionista dels trescadors palmesans, la secció propagandística, la secció de Creu Roja, d'estalvi, de socors mutus, la secció juvenil, de gimnàstica, la teatral, la secció de serveis socials que anava periòdicament a visitar i servir menjar a les Germanetes dels Pobres i a la presó, etc.

Si bé totes aquestes activitats avui en dia ens poden parèixer normals, les hem d'emmarcar en el context d'una societat convulsionada per les guerres mundials i la civil, en uns anys de moltes mancances i de precarietat, i en una època on l'associacionisme no només era quasi inexistent (no existien les ONG) sinó que, fins i tot, no era gaire ben vist.

Tot i així, el Patronat neix amb tal força i vigor que ha fet possible que, malgrat les adversitats i les dificultats, ha sobreviscut, amb alts i baixos, de manera ininterrompuda durant 110 anys, la qual cosa no es fàcil, ni gaire freqüent.

I aquesta quasi-proesa ha estat possible, entre d'altres aspectes, gràcies a l'empenta i al dinamisme del seu fundador, a l'impuls en els moments difícils del pare Enric Ventura, al treball intens de sor Jerònima i al suport de moltes altres persones anònimes i compromeses que han treballat i han dedicat la seva vida al Patronat. I també, per què no dir-ho, ha estat possible gràcies al suport i la confiança de la societat mallorquina que ha sabut valorar el treball seriós que ha fet el Patronat.

Gràcies a aquest esperit, el Patronat no només ha sobreviscut, sinó que ha sabut adaptar-se als moments actuals i a les demandes de la societat: s'ha reconvertit en una Fundació, ha consolidat l'acció social mitjançant serveis d'orientació, cursos de formació, taller integrat d'inserció laboral, programes per a la integració social i laboral dirigits a les persones amb més necessitats i dificultats (persones nouvingudes, persones en situació de risc d'exclusió), servei domiciliari d'atenció a la infància, atenció integral a famílies, activitats culturals i, especialment esportives dirigides als infants i joves, tot amb una funció de prevenció social.

El Patronat durant els darrers 10 anys ha continuat lluitant per ajudar a la població més vulnerable de Mallorca, amb el personal voluntari i professional que desenvolupen cursos, tallers, projectes i programes per a infants, joves i persones adultes.

Treballen dia a dia per donar resposta a les problemàtiques emergents a causa de la crisi que pateixen els beneficiaris atesos, el principal objectiu és formar i capacitar les persones perquè puguin tenir opcions dins la nostra societat.

Per això, s'intervé en diferents àmbits i projectes:

Activitats de gent gran.

Projectes d'infància i joves (suport escolar, ludoteques, centre obert...)

Processos d'acompanyament a Mallorca, per a capacitar els usuaris per accedir al món laboral.

Formació ocupacional: cursos d'operacions bàsiques de pisos en allotjaments, electricitat, climatització, llanterner, estètica...

Programes de qualificació inicial (PQI) d'auxiliar d'estètica i auxiliar de perruqueria.

Hort ecològic.

Banc d'aliments.

Pis tutelat.

Idiomes per a immigrants.

Es podrien seguir enumerant projectes, però aquest és una mostra dels que es fa. Tampoc no podem oblidar la Confraria Simón de Cirineu, ni de les seccions esportives de patinatge, futbol, pàdel, que fan una tasca important i preventiva amb els infants i joves.

Entitats com el Patronat continuen sent necessàries per treballar conjuntament amb les persones necessitades per canviar situacions personals, familiars i socials. En definitiva, per fer un món millor, més just i solidari.

Per tot el que hem exposat, d'una manera molt resumida, ja que resulta difícil condensar en poc espai 110 anys d'història tan intensa com la del Patronat, és per tot això que el Consell de Mallorca ha decidit concedir una de les més altes distincions i honors de la nostra illa al Patronat Obrer de Sant Josep, als qui només queda felicitar i agrair la tasca que han fet i desitjar-los molts anys més.

Per tot això, propòs que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or a la Fundació Patronat Obrer

Palma, 30 de març de 2017

Catalina Cirer Adrover
Instructora de l'expedient

Proposta per atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or a l'Associació de Persones Sordes de Mallorca

Enguany se celebren els 75 anys de la creació de l'Associació de Persones Sordes de Mallorca. La va fundar Margarita Jofre l'any 1942 amb el nom d'Acción Católica de Sordomudos , amb una trentena de socis.

Aquesta Associació reflecteix la feina i el sacrifici de diverses generacions de persones sordes que han convertit l'associació en un instrument de compensació de les deficiències que una societat majoritàriament oient ha establert. Però és, sobretot, en els drets en què l'Associació ha jugat un paper fonamental en la nostra societat: ha fet avanços importants en la igualtat de drets de les persones sordes, com són la presència d'intèrprets de llengua de signes en tots els àmbits i el reconeixement estatal i autonòmic de la llengua de signes com a llengua oficial. Tots són fruit d'una feina intensa duta a terme per aquest moviment associatiu.

L'Associació de Persones Sordes de Mallorca actualment té, aproximadament, 200 socis de tota l'illa i de totes les edats. L'associació ha dut el nom de Mallorca, la cultura i les tradicions, a tot el territori nacional i internacional.

Són moltes les activitats que fa i en àmbits ben diversos, tant culturals i recreatius com esportius: dansa folklòrica de Mallorca, tennis de taula, futbol o petanca (en la qual han arribat a ser campions nacionals). En l'àmbit acadèmic, l'Associació de Persones Sordes ha estat l'entitat pionera i referent pel que fa a la formació de cursos de llengua de signes tant de l'àmbit estatal com de l'autonòmic.

Hem de destacar la rellevància i la singularitat de l'Associació de Persones Sordes, ja que la fundadora va ser una dona, la primera dona a Espanya que va fundar una associació.

Consideram que aquesta és una data molt important i significativa per donar visibilitat a la trajectòria d'aquesta associació que representa i acull totes les persones sordes d'una forma participativa i democràtica.

Per tot això, propòs que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or a l'Associació de Persones Sordes de Mallorca

Palma, 30 de març de 2017

Catalina Serra Garcías
Instructora de l'expedient

Proposta per atorgar la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or al CIDE (Centre Internacional d'Educació)

El CIDE (Centre Internacional d'Educació) és un col·legi fundat al 1966 amb una triple finalitat: rompre amb la concentració urbana dels col·legis, proporcionar espais lliures per als alumnes i omplir el buit en educació d'una de les zones perifèriques de Palma. Aquell mateix any s'aixecà el que seria el primer edifici del col·legi, que va ocupar una part d'una finca rústica de Son Xigala (situada prop del casal de Son Rapinya).

En un primer moment, es comanà el procés educatiu a qui corresponia lògicament: a la comunitat escolar, formada per alumnes, pares i professors. Amb aquest procés educatiu es volia fer de l'alumnat, mitjançant una educació integral, persones intel·ligents, lliures, coneixedores dels seus drets i dels seus deures i responsables.

El 1967 el CIDE optà per construir la primera Cooperativa d'Ensenyament de la comunitat (aleshores «província»), composta pel personal docent, l'administratiu i el de serveis.

El 1975, la visió de futur, manifestada ja en el repte de traïr una ubicació perifèrica, els portà a implantar l'ensenyament mixt, agrupant al·lots i al·lotes a les mateixes aules.

Amb els pas dels anys, mentre se succeïen les promocions, s'han aixecat altres edificis, s'han millorat les instal·lacions esportives i s'ha renovat la plantilla. Tot sense menystenir els principis educatius que inspiraren la fundació.

El CIDE s'ha adaptat, sense dificultats, als diferents plans d'ensenyament, i, avui, amb la reforma vigent, està concertat en totes les etapes: Infantil, Primària, ESO, Cicles Formatius i Batxillerat.

En commemoració del 50è aniversari, sent la primera cooperativa d'educació de les Illes Balears, el CIDE no és només la cooperativa d'ensenyament més antiga d'Espanya i de les Balears. Al seu moment va ser, també, la primera escola mixta que hi va haver a les Illes Balears i un centre pioner quant a l'educació, no tan sols centrada en els continguts, sinó també en la formació integral de la persona. El CIDE és reconegut arreu de l'Estat per la seva tasca amb la joventut, tant per la branca d'educació com per l'esportiva, des de les quals es treballen valors com la llibertat, la solidaritat i el respecte.

Per tot això, propòs que s'atorgui la Medalla d'Honor i Gratitude de l'illa de Mallorca en la categoria d'Or al CIDE (Centre Internacional d'Educació)

Palma, 30 de març de 2017

Xesc Miralles Mascaró
Instructor/a de l'expedient